

ת"פ 21947/12/15 - מדינת ישראל נגד משה מאיר

בית משפט השלום בראשון לציון

19 יולי 2016

ת"פ 21947-12-15 מדינת ישראל נ'
מאיר

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד כהן ועו"ד רוזנצויג
הנאשם וב"כ עו"ד בן חור ששון

החלטה

רקע.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם להסדר הטיעון הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן אשר התבקש לבחון אף את שאלת הרשעת הנאשם.

המאשימה הצהירה כי אם התסקיר יהיה חיובי תעתור לעונש בדמות עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ואלה עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם:

במועד הרלבנטי לכתב האישום היה מר ר.א (להלן- "המתלון") סמנכ"ל חברת היסעים והנאשם שימש נהג בחברה. בתאריך 10.9.15, בשעה 09:40 או בסמוך לכך, באזור התחנה המרכזית בראשון לציון (להלן- "המקום") התגלע ויכוח בין המתלון לבין הנאשם. בהמשך לאמור, בשעה 09:40 ולאחר נסיעה של הנאשם, הגיע הנאשם למשרדי חברת ההסעות ברחוב הרצל וגידף את המתלון "חתיכת זבל", תוך שהפנה לעברו תנועת אצבע מאיימת ותקף את המתלון בכך שהשליך עליו כוס קפה חד פעמית העשויה קרטון שפגעה בגופו והניף אגרטל לעברו. או אז ניסה המתלון להגן על גופו בכך שהרים את ידו והנאשם פגע בידו באמצעות האגרטל וכתוצאה מכך גרם למתלון חתך רוחבי של 3 ס"מ בגב כף יד שמאל. בהמשך לכך ותוך כדי ניסיונו של המתלון להתגונן מפני הנאשם, אחז הנאשם בחוזקה במתלון ודחפו

לאחר.

ביום 27.6.16 שמעתי טיעוני הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן ממליץ להימנע מהרשעת הנאשם ולהשית עליו עונש בדמות צו של"צ בהיקף של 150 שעות במסגרת תעסוקתית שהותאמה לו ובפיקוח שירות המבחן. מתוך התסקיר עולה כי הנאשם, בן 63, נשוי ואב לשלושה ילדים, בעל השכלה של 11 שנות לימוד אשר שירת שירות צבאי מלא. במהלך שלוש הנשים האחרונות עובד הנאשם כנהג בחברת הסעות. הנאשם מסר כי הוא סובל מבעיות בריאותיות, כי עבר אירוע לבבי ושלושה צינתורים. כמו כן מסר הנאשם כי מצבו הכלכלי קשה וכי הוא עובד רוב שעות היום. ממכתב ממעסיקו של הנאשם אשר הוצג בפני שירות המבחן עולה כי הנאשם עובד מסור המעניק שירות אדיב ונעים. במסגרת עבודתו כנהג עובד הנאשם בהסעות של תשושי נפש וממכתב המלצה של עובדת סוציאלית עולה כי הנאשם אחראי, מסור וסובלני בעבודתו עם אוכלוסייה מורכבת. באשר ליחסו של הנאשם לביצוע העבירה מסר הנאשם כי ברקע להתנהגותו יחסים מורכבים עם מנהלו באותה העת במקום העבודה. הנאשם מסר כי באותו יום החל ויכוח בינו לבין מנהלו אשר הסלים להתנהגות אלימה מצדו. שירות המבחן ציין כי הנאשם ממשיך לעבוד בחברת הסעות אולם לדבריו המנהל פוטר ואין ביניהם כיום כל קשר. כמו כן צוין כי הנאשם נוטל אחריות לביצוע העבירה ומביע צער וחרטה, כי מכיר בתוצאות מעשיו ומבטא נכונות לביצוע עבודות שירות לתועלת הציבור כעונש. שירות המבחן מצא כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות של"צ וכי עונש זה יהווה עבורו עונש חינוכי אשר יש בו להקטין הסיכון להישנות ביצוע עבירות מצד הנאשם, וזאת באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק והפגיעה שהסב. שירות המבחן ממליץ להתחשב בכך שהעבירה חריגה למהלך חייו של הנאשם, ובכך שהנאשם מצליח לשמור על מסגרת תעסוקתית ודואג לפרנסת משפחתו. כמו כן צוין כי הנאשם הינו בעל רישיון נהיגה ברכב ציבורי, וכי עיסוקו כנהג בחברת הסעות הוא עיקר פרנסתו וחיו, ולפיכך הומלץ לסיים את ההליך המשפטי בעניינו בלא הרשעה.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש.

בא כוח המאשימה עתר להותיר הרשעתו של הנאשם על כנה ולהשית עליו 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי משמעותי. לשיטתו, מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בא כוח המאשימה הפנה לפסיקה לפיה נגזרו על נאשמים נעדרי עבר פלילי אשר הורשעו בעבירה של תקיפה חבלנית 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, עליה ביקש לבסס את עמדתו העונשית. בטיעוניו מנה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, הגיש צילומים המתעדים את החבלה שנגרמה למתלונן ותיעוד רפואי אודות הטיפול לו נזקק. בא כוח המאשימה סבור כי אין בתסקיר התייחסות לסיכויי שיקומו של הנאשם ואין מסמכים המלמדים על פגיעה הצפויה להיגרם לנאשם בשל הרשעתו. עם זאת, עמדתו העונשית לפי הרף התחתון של מתחם הענישה שהציב מתחשבת באמור בתסקיר, בהעדר עבר פלילי לנאשם ובחיסכון בזמן שיפוטי.

בא כוח הנאשם ביקש לאמץ המלצת שירות המבחן ולבטל הרשעתו של הנאשם. לטענתו, הרשעת הנאשם תפגע בפרנסתו היות ובתחום עיסוקו תחלופת העובדים גבוהה ובמידה והנאשם יאלץ להחליף מקום עבודה לא יוכל להתקבל כנהג הסעות ברכב ציבורי בשל ההרשעה. בא כוח הנאשם הציג מכתבים מטעם מעסיקו הנוכחי של הנאשם מהם עולה כי הנאשם מבצע את עבודתו באופן מסור וטוב, כי מעסיקו מעוניין בהמשך העסקתו וכי אם לא יוכל להחזיק ברישיון נהיגה ברכב ציבורי תיפגע פרנסתו. בא כוח הנאשם ביקש להתחשב בנאשם, בגילו, במצבו הבריאותי ובמצבו הכלכלי וטען כי עונש מאסר ימיט על הנאשם אסון כלכלי.

דברי הנאשם.

הנאשם טען כי אם הרשעתו תיוותר על כנה יפוטרי מעבודתו. באשר לנסיבות ביצוע העבירה טען כי המתלון שימש כסדרן עבודה בחברת ההסעות בה עובד, וכי במשך כשנה וחצי עובר לביצוע העבירה התנכל לנאשם ללא סיבה. לטענתו, ביום האירוע המתלון זרק לעברו "מכשיר מנקב" בעודו יושב בתוך הרכב, ובשל כעסו ניגש למשרדו של המתלון ואמר לו "מה אתה רוצה מהחיים שלי" "אתה כל הזמן עושה לי בעיות", לא יכול היה להתאפק וזרק עליו את הכוס. הנאשם מסר כי המתלון פוטר מעבודתו ואינו יודע את הסיבה לכך. כמו כן מסר כי עבר ניתוח של השתלת עצם בידו וכי למרות שהוא סובל מפגיעה בתנועת היד הוא עובד.

דין והכרעה.

כידוע, הכלל הוא כי מי שנמצא אשם בביצוע עבירה יורשע בדין. הימנעות מהרשעה מהווה אמצעי חריג שבית המשפט יעשה בו שימוש רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, בהן מתקיים יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה ונסיבות ביצועה. בהתאם להלכה הפסוקה, על מנת להימנע מהרשעה בעניינו של נאשם בגיר, על בית המשפט לבחון התקיימותם המצטברת של שני תנאים מרכזיים: ראשית, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם (ראו ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]).

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי המתלון אשר היה ממונה על עבודתו של הנאשם כנהג בחברת הסעות. על רקע יכוח בין הנאשם לבין המתלון, נכנס הנאשם למשרדו של המתלון החל לגדפו והשליך לעברו כוס קפה חד פעמית מקרטון אשר פגעה בו, ובעוד שהמתלון מנסה להגן על גופו נטל הנאשם אגרטל ופגע בידו של המתלון. למתלון נגרם חתך ברוחב של 3 ס"מ בכף ידו השמאלית בגינו נאלץ לקבל טיפול רפואי דחוף בבית חולים. הרקע לסכסוך בין הנאשם לבין המתלון לא פורט בכתב האישום. הנאשם מסר כי ביצע את העבירה מתוך כעס שחש כלפי המתלון בשל התנהגותו כלפיו והרגשתו כי המתלון מתנכל לו בעבודתו, התנכלות שנמשכה במשך כשנה וחצי. הנאשם לא שלט בדחפיו האלימים והחל תוקף את המתלון. מדובר בעבירת אלימות שבוצעה בנסיבות חמורות, ודומה כי אין צורך להכביר על כך מילים. פסיקת בתי המשפט ובראשם בית המשפט העליון שבה ומדגישה את ההכרח החברתי בהוקעת תופעת האלימות שפשה בקרבנו. התנהגותו האלימה של הנאשם חמורה היא אף בנסיבות בהן חווה התנכלות מצדו של המתלון. אין לקבל מצב דברים בו סכסוכים יסלימו לכדי התנהגות אלימה

ובריונית של איש כלפי רעהו. אין זו דרכה של חברה השואפת ליציבות מוסרית. עם זאת, אני סבור כי בנסיבות המקרה הנדון ובהתחשב במידת הנזק שגרם הנאשם למתלונן, אין מדובר במקרה של אלימות מן הקשים ביותר, ועל אף שמדובר בהתנהגות אלימה הראויה לכל גינוי מצדו של הנאשם, אין בה למנוע האפשרות לבחון הימנעות מהרשעה בשל קיומם של שיקולים רלבנטיים נוספים.

הנאשם בן 63, עובד במשך שלוש השנים האחרונות בחברת הסעות ברכב כנהג הסעות ברכב ציבורי. ממסמכים שהוצגו לפני עולה כי הנאשם עובד לשביעות רצונו של מעסיקו המעוניין בהמשך העסקתו. באשר לפגיעה בתעסוקת הנאשם עקב הרשעתו. שירות המבחן התרשם כי הרשעתו של הנאשם תוביל לפגיעה ברישיון הנהיגה של הנאשם לרכב ציבורי ומשום כך, לפיטוריו ממקום עבודתו הנוכחי. יש לשים לב ולהתחשב בגילו של הנאשם, במצבו הבריאותי ובמצבה הכלכלי של משפחתו אשר תלויה באופן עיקרי בפרנסתו. אני מקבל דברי שירות המבחן ואני סבור כי קיימת סבירות גבוהה ביותר לכך שהותרת הרשעתו של הנאשם על כנה עלולה לפגוע בעתידו התעסוקתי של הנאשם ובמקור פרנסתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם שומר על מסגרת תעסוקתו, ועובד שעות רבות בדאגה לפרנסת משפחתו. ממכתבים שהוצגו מטעם מעסיקו הנוכחי של הנאשם עולה כי במסגרת עבודתו נדרש הנאשם לבצע הסעות ללקוחות ביניהם התעשייה האווירית, קשישים ותלמידים. לא מן הנמנע כי הרשעת הנאשם תגביל אפשרותו לבצע הסעות עבור לקוחות אלה של החברה בה הוא מועסק, וכי בשל כך יפגע עתידו התעסוקתי.

לאור האמור לעיל, מסקנתי היא כי בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם מתקיימים התנאים המצדיקים ביטול הרשעתו בדין וכך אני מורה.

אעיר כי למסקנתי זו הגעתי לאחר התלבטות לא קלה. אולם בסופו של יום מצאתי כי איזון נכון וראוי בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות ביצועה, לבין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה מצדיק לחרוג מן הכלל בדבר הרשעתה נאשם ולהורות על ביטול ההרשעה. בקביעתי זו התחשבתי אף בגילו של הנאשם, במצבו הבריאותי כפי המתואר בתסקיר, ובכך שנטל אחריות למעשיו והביע צער וחרטה ונכונות לפצות על הנזק שהסב, כמו גם בכך שהנאשם מנהל חיים נורמטיביים והתנהגותו הנדונה חריגה למהלך חייו. אני מקבל אפוא המלצת שירות המבחן כי עונש בדמות צו של"צ בהיקף של 150 שעות יהווה עונש חינוכי ומרתיע לנאשם, ואני סבור כי ביטוי ראוי לתכליות הענישה יעשה אף בדרך של פיצוי למתלונן.

אשר על כן, זו החלטתי:

אני מחייב את הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 150 שעות על פי תוכנית שהוכנה עבורו על ידי שירות המבחן. הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ, הנאשם הבין והסכים.

אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן רונן איבגי ת.ז. .. בסך של 1,500 ₪. הסכום ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם יהיה 1.9.16.

לנוכח השביתה אזי על הנאשם להגיע למזכירות בית המשפט סמוך לאחר תום השביתה על מנת לקבל שוברי

התשלום.

עותק מהחלטה זו יועבר לשירות המבחן.

מוצגים: ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז תשע"ו, 19/07/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה